Kalendarium kryzysu, cz. 04

Kalendarium kryzysu, cz. 04

- Serwis kryzysowy

menina, 01.05.2009

Tweet

W ramach serwisu kryzysowego przedstawiamy opinie, komentarze, śledzimy bieżące wydarzenia i artykuły w kraju i na świecie.

W ramach serwisu kryzysowego przedstawiamy opinie, komentarze, śledzimy bieżące wydarzenia i artykuły w kraju i na świecie.

W ramach serwisu kryzysowego przedstawiamy opinie, komentarze, śledzimy bieżące wydarzenia i artykuły w kraju i na świecie.

Publikujemy także „Kalendarium”, które stanowi część książki Kryzys. Przewodnik Krytyki Politycznej.

Odsłona 04: KRYZYS FINANSOWY

28 września 2008 – rząd Niemiec udziela gwarancji kredytowych Hypo Real Estate. Sumą 26,6 mld euro rząd ratuje monachijskie konsorcjum bankowe przed bankructwem. Dzień później rządy krajów Beneluxu dokapitalizowują Fortis Bank kosztem 11,2 mld euro.

29 września 2008 – Izba Reprezentantów odrzuca „plan ratunkowy” zaproponowany przez sekretarza skarbu Henry Paulsona stosunkiem głosów 228 do 225. Zakładał on wykupienie przez państwo od banków „toksycznych aktywów”, głównie niespłaconych hipotek, na łączną sumę ok. 700 miliardów dolarów. Tego samego dnia indeks Dow Jones osiąga historyczny największy dzienny punktowy spadek (777,68 punktu).

3 października 2008 – plan Paulsona zostaje ostatecznie przyjęty po poprawkach Senatu, dotyczących m. in. ulg podatkowych dla firm działających na rynku energii odnawialnej oraz inwestujących w nowe technologie, odliczeń podatkowych na dzieci i pomoc dla ofiar klęsk żywiołowych oraz po podwyższeniu rządowych gwarancji indywidualnych depozytów bankowych do poziomu 250 tysięcy dolarów.
Polscy politycy nie widzą kryzysu. Tego samego dnia szef gabinetu politycznego premiera, Sławomir Nowak, mówi radiu RMF FM: „dzisiaj politycy opozycji straszą obywateli, straszą Polaków kryzysem,

który wszyscy jak jeden mąż – analitycy, eksperci – mówią, że ten kryzysy Polsce nie zagraża, a PiS, jak pijany płotu, trzyma się tej swojej mantry, że Polsce zagraża niebezpieczeństwo".

7 października 2008 – ministrowie finansów krajów UE w Luksemburgu ustalają podwyższenie gwarancji depozytów indywidualnych do sumy co najmniej 50 tys. euro, sankcje finansowe wobec zarządów banków ratowanych przez państwa przed upadłością, a także uelastycznienie stosowania unijnego Paktu Stabilności i Wzrostu.

8 października 2008 – wspólna akcja banków centralnych na rzecz zwiększenia płynności finansowej w gospodarce: Fed, Europejski Bank Centralny, Bank Kanady, Bank Anglii, Szwajcarski Bank Narodowy oraz szwedzki Riksbank obniżają podstawowe stopy procentowe od 0,25 do 0,5 punktu procentowego.

13 października 2008 – brytyjski rząd ratuje banki HBOS, RBS i Lloyds. Gabinet Gordona Browna wsparł je kwotą 37 mld funtów.
Tego samego dnia profesor Paul Krugman zostaje ogłoszony laureatem Nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii. Krugman znany był jako radykalny przeciwnik neoliberalnej polityki administracji prezydenta Busha oraz krytyk posunięć Alana Greenspana.

10-20 października 2008 – kryzys poważnie uderza w Islandię, Węgry i Argennę, a także Rosję, Ukrainę, Pakistan, Turcję, Serbię, kraje bałtyckie, Rumunię, Bułgarię i RPA, państwa te zwracająty się o pomoc finansową do Międzynarodowego Funduszu Walutowego; rozważa się podwyższenie zdolności kredytowej MFW do jednego biliona dolarów.

15-16 października 2008 – szczyt przywódców państw UE w Brukseli: zgoda co do konieczności wzmocnienia nadzoru finansowego na poziomie światowym, stworzenia globalnego systemu „wczesnego ostrzegania" przed kryzysem, a także wdrożenia norm jawności i przejrzystości. Przywódcy UE poparli też wspólny plan ratunkowy, w którego ramach rządy będą udzielać gwarancji kredytów międzybankowych, krótkoterminowego wsparcia finansowego, a także dokonać będą mogły nacjonalizacji banków.

19 października 2008 – rząd Holandii ratuje ING Bank. Plan ratunkowy kosztował Holendrów 10 mld euro.

20 października 2008 – rząd Francji zapowiada przekazanie podobnej sumy na ratowanie sześciu największych banków, w tym Crédit Agricole, BNP i Société Générale.

24 października 2008 – wstrząsające przesłuchanie Alana Greenspana, wieloletniego szefa Fedu przed komisją Izby Reprezentantów. Niekwestionowany autorytet współczesnej ekonomii przyznaje się do katastrofalnych błędów w nadzorze finansowym i stwierdza, że ideologia, którą dotychczas wyznawał, nie opisuje świata w sposób precyzyjny i że „znalazł w niej poważne błędy".

25 października 2008 – największy spadek na polskiej giełdzie od ponad 14 lat, aktywa straciły w sumie na wartości 43,3 mld złotych, indeks największych spółek WIG 20 spadł o 8,1%.

28 października 2008 – Islandia na krawędzi bankructwa. Rząd Islandii dokonuje drastycznej podwyżki stóp procentowych do poziomu 18%, co wreszcie pozwala ustabilizować galopujący w dół kurs korony islandzkiej, kraj ten okazuje się najbardziej poszkodowany na skutek globalnego kryzysu: zadłużenie banków przekraczające sześciokrotnie islandzki PKB wymusza nacjonalizację największych z nich.
Tego samego dnia w Polsce odbywa się w Pałacu Prezydenckim posiedzenie Rady Gabinetowej w sprawie kryzysu: dyskusja sprowadza się do kwestii drogi dochodzenia Polski do strefy euro oraz konstatacji, że właściwie nic złego się nie dzieje.

29 października 2008 – rosyjski program ratunkowy. Program został utworzony przez państwowy Bank Gospodarki Zewnętrznej, jego wartość to 50 mld euro, które zostały przeznaczone na wsparcie dla rosyjskich koncernów zagrożonych utratą części swych udziałów jako zastawów pożyczek od zachodnich instytucji zachodnich.

Listopad 2008 – gwałtowny spadek sprzedaży w przemyśle samochodowym, zagrożeni upadłością są giganci: Ford, General Motors, Chrysler, podobny los w USA spotyka inne branże, wzrost sprzedaży w obliczu kryzysu notuje jedynie amerykańska sieć dyskontów Wal-Mart.

9 listopada 2008 – Chiny ogłaszają swój wewnętrzny pakiet stymulujący gospodarkę na sumę 586 mld dolarów, przeznaczony głównie na gigantyczne inwestycje infrastrukturalne i reformę rolną.

14-15 listopada 2008 – szczyt liderów G-20 na temat kryzysu finansowego i światowej gospodarki, zakończony ogólnikowymi konkluzjami: zapowiedzią reformy MFW i Banku Światowego, obietnicą przyznania większej roli gospodarkom wschodzącym i stworzenia „kolegium nadzorców" monitorujących rynki finansowe, a także dopracowania planu antykryzysowego na kolejnym szczycie w Londynie, w marcu 2009.

Grudzień 2008 – nasila się kryzys pozafinansowych sektorów gospodarki, amerykańskie dane za listopad wskazują na utratę pracy przez 533 tysiące pracowników – to największe zwolnienia od 1974 roku.

Czytaj też kalendarium kryzysu:
odsłona 01: Bardzo krótka historia neoliberalizmu (1929 - 1989)

odsłona 02: Zwiastuny kryzysu finansowego (1994 - 2007)
odsłona 03: Początek kryzysu finansowego (3 stycznia 2007 - 23 września 2008)

Polub Dziennik Opinii na FB
Adres URL źródła:
http://www.krytykapolityczna.pl/Serwiskryzysowy/Kalendariumkryzysucz04/menuid-431.html